

Παρακλητικός Κανών Αγίας Άννης

Ο Ιερεύς

Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο αναγνώστης Αμήν.

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι την δέησίν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσον μου εν τη δικαιοσύνη σου· Και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά του δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιον σου πας ζων. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου· εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου. Εκάθισέ με εν σκοτεινοίς, ως νεκρούς αιώνος· και ηκηδίασεν επ' εμέ το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτων. Διεπέτασα προς σε τάς χείρας

μου η ψυχή μου ως γη άνυδρος σοι. Ταχύ εισάκουσον μου, Κύριε, εξέλιπε το πνεύμα μου. Μη αποστρέψης το πρόσωπον σου απ' εμού, και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον. Ακουστόν ποιήσόν μοι το πρωϊ το έλεός σου, ότι επί σοι ήλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, οδόν, εν ή πορεύσομαι, ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου. Εξελού με εκ των έχθρων μου. Κύριε προς σε κατέφυγον δίδαξόν με του ποιείν το θέλημα σου, ότι συ εί ο Θεός μου. Το Πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γη ευθεία ένεκεν του ονόματος σου, Κύριε, ζήσεις με. Εν τη δικαιοσύνη σου, εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου, και εν τω ελέει σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου και απολείς πάντα τους θλίβοντας την ψυχήν μου, ότι εγώ δούλος σου ειμί.

Και ευθύς το Θεός Κύριος. Ήχος 8'.

Θεός Κύριος, και επέφανεν ημίν ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Είτα τα παρόντα Τροπάρια, Ήχος δ'. Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ.

Τη θεοφόρω εκτενώς νυν προσέλθωμεν, οι ταπεινοί ως αληθώς και προσπέσωμεν, εν κατανύξει κράζοντες θερμώς εκ ψυχής, 'ννα πολυΰμνητε, σπλαχνισθείσα σοις δούλοις' πάσης ημάς λύτρωσαι, προσβολής εναντίας, και απειλής δεινών παντοδαπών εις σε γαρ πάντες, αεί εγκαυχώμεθα.

Δόξα, το αυτό. Και νυν. Θεοτοκίον.

Ου σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τας δυναστείας σου

λαλείν οι ανάξιοι, ει μη γαρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τις ημάς ερρύσατο εκ τοσούτων κινδύνων, τις δε
διεφύλαξεν εως νυν ελευθέρους; ουκ αποστώμεν,
Δέσποινα εκ σου' σους γαρ δούλους σώζεις αεί εκ
παντοίων δεινών.

Ψαλμός Ν' (50)

Αγία Θεοπρομήτορ Άννα πρέσβευε υπέρ ημών.

Ωδή, α'. Ήχος πλ. δ'. Υγράν διοδεύσας.
Επίβλεψον άνωθεν ευμενώς προμήτορ Κυρίου, και
επόμβρησον δαψιλώς, τα ρείθρα του θείου σου ελέους,
τοις προσιούσι θερμώς εν τη σκέπη σου.

Παθών ακάθεκτων την χαλεπήν κατεύνασον ζάλην, και
παντοίων επιφορών, την ρύμην ανάστειλον θεόφρον,
σαις προς Θεόν ιεραίς παρακλήσεσιν.

Εν νόσοις σε εύροιμεν ιατρόν, φιλάγαθε Άννα, και εν
θλίψεσι πλατυσμόν, και πύργον ισχύος εν ανάγκαις, και
εν κινδύνοις ταχείαν αντίληψιν.

Θεοτοκίον.

Επίσκεψαι Δέσποινα συμπαθώς, τους πίστει και πόθω,
σε υμνούντας ανελλιπώς, και πάσι παράσχου σωτηριάν'
και φωτισμόν και ειρήνην και έλεος.

'Ωδή γ'. Ουρανίας άψίδος.

Συμφορών και κινδύνων, και αναγκών ένδοξε, και
ανιαρών επαλλήλων, και περιστάσεων, πάντας
διάσωσον, τους τω σεπτώ σου τεμένει, πόθω
προσεδρεύοντας, και σε γεραίροντας.

Εξ εφόδου παντοίας, βαρβαρικής πάνσεμνε και δαιμονικής επηρείας, και επιθέσεως, κακοποιούντων ανδρών, ρύσαι την ποιίμνην σου ταύτην, την εκ διαθέσεως, σε μεγαλύνουσαν.

Νοσημάτων παντοίων και αλγεινών λύτρωσαι, τους ειλικρινώς αιτουμένους, την σήν, αντίληψιν, ἵνα φιλεύσπλαγχνε' ὅσα γὰρ θέλεις ανύεις, ως προμήτωρ ἔνθεος, του Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπίς ἢ βεβαία, των γηγενῶν ἄχραντε, και ἡ οξυτάτη και μόνη ἡμῶν βοήθεια, ρύσαι δεόμεθα, της πολυπλόκου κακίας, του δολίου δράκοντος, τους σε δοξάζοντας.

Διάσωσον ἀπό κινδύνων τους δούλους σου, σῶφρον Ἄννα, ὅτι πάντες προς σε θερμῶς, αεί καταφεύγομεν, ως ἔνθεον προς Θεόν ἡμῶν πρέσβυν.

Επίβλεψον, εν ευμενεία πανύμνητε Θεοτόκε, επί την ἐμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ἴασαι της ψυχῆς μου το ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ο Ἱερεύς, δι ους ἢ παράκλησις γίνεται· και ἡμεῖς ψάλλομεν. το, Κύριε ἐλέησον, ιε'.

Μετά δε την εκφώνησιν, το ἐπόμενον κάθισμα.

Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν.

Πρεσβείαν την σήν, ως ὄπλον ἀπροσμάχητον, πλουτούντες αεί, οι δούλοί σου πανεύφημε, εκτενώς βοώμέν σοι, θεοδόξαστε ἵνα πρόφθασον, και εκ

κίνδυνων λύτρωσαι ημάς, η μόνη προμήτωρ του ποιήσαντος.

Ωδή δ'. Εισακήκοα Κύριε.

Συνεχόμενοι πάντοθεν, και δεινοίς παντοίοις κλυδωνιζόμενοι, βοηθείας της σης τύχοιμεν, ἵνα οι προστρέχοντες τη σκέπη σου.

Τας βουλάς διασκέδασον, των ωρυομένων κατά της ποίμνης σου, και ματαίωσον δεόμεθα, τας αυτών ελπίδας Ἄννα πάνσεμνε.

Μη παρίδης θεόληπτε, τους προσκαλούμενους σε εις βοήθειαν αλλά τάχυνον του ρύσασθαι, της παρενοχλούσης ημάς θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Συμφορών και κακώσεων, και επερχομένων δεινών συμπτώσεων, και ποικίλων παραπτώσεων, Θεοτόκε σώζε τους υμνούντάς σε.

Ωδή ε'. Φώτισον ημάς.

Ίασαι ημών, των σωμάτων τα συντρίμματα, και του νοός τας εκτροπάς αγαθή, και διανοίας διασκέδασον την ζόφωσιν.

Αίτησαι ημίν, επταισμένων την συγχώρησιν, ελευθερίαν πολυτρόπων δεινών και ειρηναίαν παμμακάριστε κατάστασιν.

Πάσης απειλής, και παντοίας ελευθέρωσον, θεόφρον Ἄννα δυσχερείας ημάς, όπως υμνώμεν αεί τα μεγαλεία σου.

Και νύν και αεί
Πρόστηθι αγνή, τοις πιστός σε λιτανεύουσι, και
ασιγήτως σε γεραίρουσι, και ορθοδόξως Θεοτόκον
καταγγέλλουσιν.

Ωδή ς'. Την δέησιν
Μη παύση υπέρ ημών πρεσβεύουσα, προνοούσα τε αεί
και φρουρούσα προς σε και γαρ παναοίδιμε 'ννα, δια
παντός αφορώμεν οι δούλοι σου' παντοίας ουν επιφοράς,
ανωτέρους ημάς διατήρησον.

Εκ πάσης ημάς αεί περισώζε, συνοχής τε και παντοίας
οδύνης, και χαλεπής ελευθέρωσον βλάβης, ψυχής ομού
τε και σώματος ένδοξε' ισχύεις γαρ ως αληθώς, ως
προμήτωρ του πάντα ισχύοντος.

Εκ σάλου της των παθών οχλήσεως, και δεινής ημάς
θεόληπτε 'ννα, των πονηρών λογισμών καταιγίδος, προς
γαληνότατον όρμον προσόρμισον, προνοία σου της
αγαθής, αγαθού τε Δεσπότη προμήτορος.

Θεοτοκίον.

Ως πάντων την δεσποτείαν έχουσα, οία μήτηρ του των
πάντων Δεσπότη, δίδου ημίν εγκλημάτων την λύσιν,
και παθημάτων Αγνή απολύτρωσιν, κινδύνων τε
απαλλαγήν, και Θεού βασιλείας οικείωσιν.

Διάσωσον, από κινδύνων τους δούλους σου σώφρον
Άννα, ότι πάντες προς σε θερμώς αεί καταφεύγομεν, ως
ένθεον προς Θεόν ημών πρέσβυν.

Αχραντε, η διά λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, επ'
εσχάτων των ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ως έχουσα

μητρικήν παρρησίαν.

Είτα μνημονεύει ο Ιερέυς, δι ους ή παράκλησις γίνεται· και ημείς ψάλλομεν. το, Κύριε ελέησον, ιε'

Μετά την Εκφώνησιν, το παρόν Κοντάκιον, ήχος β'.

Προστασία των πιστών ακαταμάχητε, μεσιτεία προς Θεόν αμετακίνητε, μη παρίδης σων οικετών ικέσιον φωνήν, αλλ' επίβλεψον ως συμπαθής, εις την ταπείνωσιν ημών, των πιστώσ προστρεχόντων σοι, σώζουσα εκ κινδύνων, και σκέπουσα εκ παντοίων, πειρατηρίων χαλεπών, 'ννα πάνσεμνε τους δούλους σου.

Και ευθύς το Προκείμενον.

Αγαλλιιάσθε δίκαιοι εν Κυρίω, τοις ευθέσι πρέπει αίνεσις.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οι φοβούμενοι τον Κύριον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

Είπεν Ο Κύριος ουδείς λύχνον άψας, καλύπτει αυτόν σκεύει, ή υποκάτω κλίνης τίθησιν αλλ' επί λυχνίας επιτίθησιν, ίνα οι εισπορευόμενοι βλέπωσι το φως. Ου γαρ εστί κρυπτόν, ο ού φανερόν γενήσεται ουδέ απόκρυφον, ό ου γνωσθήσεται και εις φανερόν έλθη. Βλέπετε ουν πως ακούετε ός γάρ αν έχη, δοθήσεται αυτό και ός αν μη έχη, και ό δοκεί έχειν, αρθήσεται απ' αυτού. Παρεγένοντο δε προς αυτόν η Μήτηρ και οι αδελφοί αυτού, και ουκ ηδύναντο συντυχείν αυτό δια τον όχλον. Και απηγγέλθη αυτό. λεγόντων η Μήτηρ σου και οι αδελφοί σου εστήκασιν έξω, ιδείν σε θέλοντες. Ο δε αποκριθείς, είπε προς αυτούς. Μήτηρ μου και αδελφοί μου ούτοί εισιν, οι τον λόγον του Θεού ακούοντες, και

ποιούντες αυτόν.

Δόξα, ήχος β'.

Ταις της σης Προγόνου, πρεσβείαις, ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη, των εμών εγκλημάτων.

Και νυν.

Ταις της Θεοτόκου, πρεσβείαις, ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη, των εμών εγκλημάτων.

Είτα. Ελέησόν με ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον το ανόμημά μου.

Ήχος πλ. β'. Όλην αποθέμενοι.

Μη παρίδης ένδοξε, την ανυμνούσαν σε πίστει, και πόθω γεραίρουσαν, και αδιαλείπτως σε μεγαλύνουσαν, ιεράν ποίμνην σου, αλλ' αυτήν Θεόφρον, ακοιμήτω προστασία σου, περιχαράκωσον, και διαπαντός περιτείχισον, και πάσαις ανεπίβατον, ταις αντικειμέναις δυνάμεσιν, ανάδειξον ταύτην, πανεύφημε προμήτορ του Χριστού' εν σοι γάρ αύτη κρατύνεται, και αυχεί και σώζεται.

Σώσον ο Θεός τον λαόν σου.

Ωδή ζ'. Οι εκ της Ιουδαίας.

Πειρασμών ανηκέστων, συμφορών αδοκήτων, 'να θεόκλητε μαστίγων πολυτρόπων, δεινών ολεθροτόκων, ρύσαι πάντας τους ψάλλοντας' ο των πατέρων ημών, Θεός ευλογητός ει.

Δυσμενείας παντοίας, και δεινής προσδοκίας, και πάσης ένδοξε, βουλής κακομηχάνου, περίσωζε τους πίστει,

εισαεί αναμέλλοντας' ο των πατέρων ημών, Θεός
ευλογητός ει.

Ψυχικήν ευεξίαν, και σωμάτων την ρώσιν, πάσι
θεόληπτε, παράσχου τους εν πίστει, τω θείω σου τεμένει,
προσιούσι και ψάλλουσιν' ο των πατέρων ημών, Θεός
ευλογητός ει.

Θεοτόκιον.

Σηπεδόνας ψυχής μου, και παθών αλγηδόνας, θάπτον
αφάνισον, και όλον με Παρθένε, ροπή του σου ελέους,
σεσωσμένον ανάδειξον, όπως υμνώ σου αεί, τας θείας
δυναστείας.

Ωδή η'. Τον Βασιλέα των Ουρανών.

Τους εκ παντοίων, ανιαρών τρυχομένους, και δεινοίς αεί
εταζομένους, λύτρωσιν θεόφρον, παράσχου εις αιώνας.

Της των δαιμόνων, πανωλεθρίου μανίας, και ανδρών
εχθίστων απηνείας, πρόφθασον και ρύσαι,, τους σους
σεμνή οικέτας.

Τους εν ποικίλοις, πειρατηρίοις του βίου, πολυτρόπως
πάντοτε θεόφρον, περιστατουμένους, σώζε εις αιώνας.
Θεοτοκίον.

Τους πεποιθότας, ανενδοιάστως Παρθένε, τη
πανσωστική σου προστασία, ανεπηρέαστους, συντήρει
εις αιώνας.

Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Τους πίστει προσκυνούντας, την σεπτήν σορόν σου, και
εμφερείας το θείον εκτύπωμα, σκέπε και φρούρει, και
σώζε Άννα φιλάγαθε.

Εκ θείων υψωμάτων, μη ελλείπης όλως, θεόφρον Άννα
ημάς εποπτεύουσα, και τας ιάσεις αφθόνως πάσι
βραβεύουσα.

Μη παύση συντηρούσα ταύτην σου την ποιμήνην, εκ
πολυπλόκων σκανδάλων του όφεως, και εξ ανθρώπων
αδίκων, ὕνα πανθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Ελπίς μου γλυκυτάτη, και αναψυχή μου, και της ψυχής
μου χαρά Παναγία, χαράς εκείνης με δείξον πάναγνε
μέτοχον.

**Και ευθύς το Άξιον εστίν ως αληθώς. Είτα και τα
παρόντα μεγαλυνάρια.**

Δεύτε ευφημήσωμεν οι πιστοί, Άνναν την Αγίαν, την
προμήτορα του Χριστού, την αξιωθείσαν, γεννήσαι την
Παρθένον, την μόνην Θεοτόκον και Παναμώμητον.

Χαρίτων ως έμπλεως αγαθή, χαρίτωσον πάντας τους εν
πίστει σε ακλινεί, ανυμνολογούντας, και πόθω
προσκυνούντας, της θείας κληρουχίας πάντας αξίωσον.

Το θείον αγλάισμα των πιστών, δικαίων το κλέος,
προπατόρων την καλλονήν, την εκλελεγμένην, και
κεχαριτωμένην, Προμήτορα του Λόγου, πάντες
τιμήσωμεν.

Χαίροις χαριτώνυμε αληθώς, χαίροις η Προμήτωρ, του
των όλων Δημιουργού, χαίροις η τα κάτω, συνάψασα
τοις ανω, τω θείω τοκετώ σου, Άννα πανόλβιε.

Ταις θεοφεγγέσι μαρμαρυγαίς, εκλελαμπρυσμένη, και του κάλλους του νοητού, κατεμφορουμένη, Θεοπρομήτορ Άννα, μνημόνευε των πόθω, μνημονευόντων σου.

Τους περιπολούντας διηνεκώς, τω θείω ναώ σου, και υμνούοντας ανελλιπώς, σου τας δυναστείας, Προμήτορ του Κυρίου, παντοίας επηρείας, πάντας διάσωσον.

Τον δεκαεξάριθμον και σεπτόν, δήμον των Οσίων, ευφημήσωμεν ευλαβώς, χαίρετε βοώντες, του Άθω σεπτά κρίνα, και Σκήτης της Προγόνου Χρίστου οι φοίνικες.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί.

**Το Τρισάγιον κτλ. ως έθος, και απόλυσις.
Ασπαζομένης δε της Αγίας εικόνας ψάλλομεν και τα παρόντα τροπάρια.**

Ήχος β'. Ότε εκ του ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων μνημονεύεις αγαθή, των μνημονευόντων σου πόθω, και ευφημούντων σε, και εκλιπαρούντων σε Θεοπρομήτορ θερμώς, και προς σε μετά πίστεως, αεί αφορώντων, και προς την αντίληψιν καταφευγόντων την σην πάσης ουν ημάς επηρείας, νόσων συμφορών και κινδύνων, και δεινών απάντων ελευθέρωσον.

Έτερον όμοιον.

Πάντες σοι προσπίπτομεν πιστώς, πάντες σε θερμώς δυσωπούμεν, Άννα φιλεύσπλαγχνε, πάντας ημάς

λύτρωσαι τη μεσιτεία σου, πολυτρόπων κακώσεων,
μελλόντων κινδύνων δεινών επιθέσεων, και αλγηδόνων
πικρών, και ανιαρών επαλλήλων, και αρρωστημάτων
ποικίλων, και πολυειδών ετέρων θλίψεων.

Ἐτερον ὅμοιον.

Πάσης των εθνών επιδρομής, πάσης των εχθρών
κακουργίας, πάσης στενώσεως, πάσης περιστάσεως,
πάσης κακώσεως, πάσης άλλης συμπτώσεως, παντοίας
ανάγκης, εκ πάσης τε θλίψεως, και προσβολής του
εχθρού, και εκ πολυτρόπων σκανδάλων, και πειρατηρίων
του βίου, ρύσαι τους σουσ δούλους ἵνα ἔνδοξε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου και
λύτρωσαι ημάς από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών... κ.λπ.